

گه‌ران بو ماناکانی دیکه‌ی شاعر

به‌ختیار عدلی
(ئه‌لمانی)

(۲ - ۲)

ماهیه‌تی مادده‌ی شاعر

جیاوازی نیوان قسه‌ی مه‌وزوون و موقه‌فا و شاعر ئه‌وه‌یه، شاعر وه‌ک یه‌که‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ وه‌ک بوویه‌کی تاییه‌تی دابراو له‌هه‌موو مه‌به‌ستییکی ده‌ره‌کیش ده‌ژی.

ئه‌م کیشه‌یه‌ کیشه‌یه‌کی گرنه‌گ و دیرینه‌ له‌ شاعر دا. ئایا ناوه‌وه‌ گرنه‌گ بو‌ تیکه‌بشتن یان ده‌ره‌وه‌؟ ئایا وه‌زیفه‌ ستاتیکییه‌ که‌ گرنه‌گ یان وه‌زیفه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ که‌؟ ئایا شاعر له‌ هه‌مان ئه‌و مادده‌یه‌ دروست نه‌بووه‌ که‌ مادده‌ی نووسین و قسه‌یه‌ که‌ زمانه‌. ئیدی به‌ چ مافی‌ک ئه‌م هه‌موو ئازادی و تاییه‌ته‌ندیتییه‌ ده‌به‌خشینه‌ شاعر.

لیره‌دا له‌ سارته‌ره‌وه‌ ده‌ست پیده‌که‌م و له‌ هۆکانی ئازادکردنی سارته‌ر ده‌روانم بو‌ شاعیر له‌و وشه‌ دیرینه‌ی ئیلتیزامیان پیده‌گوت.

سه‌ره‌تا سارته‌ر جیاوازییه‌کی گرنه‌گ ده‌کات له‌نیوان نووسه‌ر له‌لایه‌ک و که‌سانی وه‌ک نیگارکیش و په‌یکه‌رتاش و ئه‌وانی تر. ئه‌م جیاوازییه‌ تاییه‌ته‌ به‌ جیاوازیی ئه‌و مادده‌یه‌ی که‌ نووسه‌ر و نیگارکیشان کاری له‌سه‌ر ده‌که‌ن.

نووسه‌ران کار به‌ زمان ده‌که‌ن و ئه‌وان به‌شت. جیاوازیی نیوان زمان و شتیش له‌ دیدی سارته‌ردا گه‌وره‌یه، لای

سارته‌ر، زمان ئامازه‌یه‌، واته‌ هه‌ر وشه‌یه‌ک که‌ به‌کاری ده‌هینین ئامازه‌یه‌ بو‌ حاله‌تییکی تر، وشه‌ی گول‌ ئه‌وکاته‌ مانای هه‌یه‌ که‌ ئامازه‌یه‌ بو‌ گول‌ له‌ ده‌ره‌وه‌. کاتی‌ک وشه‌ی «گول‌» به‌کارده‌هینین وشه‌که‌ له‌ وه‌زیفه‌که‌ی که‌ بزواندنێ خه‌یال و وینه‌ی گول‌ له‌ یاده‌وه‌ری ئیمه‌داو بانگ‌کردنه‌وه‌ی گول‌ وه‌ک شتیکی واقعی جیا‌ناکریتته‌وه‌، به‌لام مادده‌ی هونه‌رمه‌ندی شیوه‌کار وشه‌ نییه‌، به‌لکو‌ شته‌. ره‌نگی سوور له‌ تیوویدا تا نه‌یه‌ته‌ سه‌ر تابلۆ هیچ ده‌لاله‌تیک نابه‌خشیت. شت ته‌نیا دوای به‌کاره‌یتانی مانای ده‌بیت. به‌ پێچه‌وانه‌ی وشه‌ی گول‌ وه‌ که‌ راسته‌وخۆ مانای خۆی و وینه‌یه‌کی دیاری‌کراو بانگ‌ده‌کات. لای سارته‌ر زمان به‌وه‌دا ئامازه‌یه‌ که‌ واته‌ هه‌میشه‌ ئامازه‌یه‌ بو‌ بوونییکی ده‌ره‌کی، بو‌ شتی‌ک له‌ ده‌ره‌وه‌ی خۆبه‌تی، هه‌میشه‌ به‌ وینه‌یه‌کی له‌فری وینه‌یه‌کی راسته‌قینه‌و واقعی بانگ ده‌که‌ین.

لیره‌وه‌ پێوه‌ندییه‌کی ته‌واو له‌نیوان ئه‌و دووانه‌دا هه‌یه‌ له‌نیوان زمان و ده‌ره‌وه‌دا. که‌ ده‌بیته‌ پردی پێوه‌ندی و ئیلتیزام له‌نیوان نووسه‌ر و واقعی‌شدا.

لیره‌وه‌ کیشه‌که‌ لای سارته‌ر دووباره‌ ده‌ست پیده‌کاته‌وه‌. که‌واته‌ شاعیر که‌ ئه‌ویش هه‌ر زمان به‌کارده‌هینیت، بو‌

هردی

دهلپین ههموو شیعریک ههولدانه بۆ وهسفرکردنی جیهان له سهرهتاوه و ئەمه پتوهندی به ماددهی شیعرییه وه چیهه؟ وهک دهیین هینده بهسه جاریک پرسیاریک بکهین تا له پشتییه وه کۆمه لۆ ئاسۆی نادیارمان لی دهرکه ویت. که دهلپین شاعر دروستکردنه وهی جیهانه لهسه رتاوه. بهو مانایه که ماددهی شاعر ئەو که رهستانه ی شعیریان لیدروست دهکین ماددهیه کی نامیژووین، مه تریالی شاعر مه تریالیکی نامیژووینه، مه تریالیکه ته نیا له وه ناکه ویت ئاماژ بۆ دهره وه بکات، به لکو له وهش دهکه ویت میژووی هه بیت. وشه ته نیا خۆی له مانا و ئاماژه باوه کان ئازاد ناکات، به لکو خۆی له میژووی خۆشی رزگار دهکات.

به لام ئایا ئەم «بیمیژووکردنه» مانای ئەوهیه شاعیر باس له ژبان ناکات، باس له ئەزمونه کان ناکات، پردیک نامینیته وه گرتیبدا ته وه به جیهانه وه؟

بیتگومان نه. هینده ههیه شاعر بهو وشانه باسی بابه ته کانی ناکات که له وه وه ر باسکراون، بهو وشانه باس له ژبان و مردن و ئەزمون و هیوا و ترس ناکات که ئیمه دهیاناسین و تاقیمان کردونه ته وه. هه ر بابه تیک شاعر لپی ده ویت له گه ل شاعر دهکه ویتته ناو جوژه میژووینه کی تازه وه. شاعر سرینه وهی بابه ته کان نییه، به لکو کردنه وهی دهرگای میژووینه کی تازه به له سه ریان. شاعر باس له ههموو شتیک دهکات، به لام به جوړیک باسیان دهکات وهک ئەوهی یه که مجار بیت مرۆف ئەو هه ستانه ی تاقیکردبیتته وه. ئەوهی که شاعر مه به ستیتی رهشکردنه وهی وینه ی رابوردووی بابه ته کانه نه وه کو خودی بابه ته کان بیت. ئیلغا کردنه وهی وینه دپزینه و حوکمه پیشه وخته کائمانه له سه ر ئەو بابه تانه.

که واته خودی ماددهی شاعیری سه رچاوهی ههموو نه پشینییه کانه. ئەمجۆره مه تریاله سروشتیکی سبیری و ناوه کی و سه ره تایی و میتۆلۆگیانه ی هه به، هه میشه به ئاراسته یه کی دیاریکراو ده مانبات، ئاراسته ی مندالی و تاریکی و کوژاندنه وهی زاینه کۆنه کافان... خودی ئەم سروشته یه بیرمان به ره و کیمیاگه ری راده کیشیت، کیمیاگه ری به مانای تیکه لکردنی مه تریاله کان بۆ دهره یانانی مادده یه کی سبیری نو. کیمیاگه ری به مانا دپزینه که ی، تیکه لکردنی پشینییه کی عه قلییه له گه ل پشینییه کی نا عه قلا نیدا، له یه کدانی خورافه ته به به لگه. ئەمجۆره کیمیاگه ریبه نزیک له و یارییه ی که شاعیر له گه ل زماندا ده بکات. شاعر له و مانایه دا به دهر نییه له تاریکیه کی موگناتیسبیانه، به دهر نییه له «نهینی په رستی» و «نهینی سالاری». کاتیک شاعر گپرا نه وهی جیهان بیت بۆ سه ره تا، ئەوا له هه مان کاتدا

به دهر بیت له و ئیلتیزامه ی له سه ر نو سه رانه؟. لای سارته ر شاعیر «زمان» وهک سیستمیکی ئاماژه به کارنا هینیت، به لکو وهک «شت» به کاری ده هینیت. واته زمان ده خاته وه سه ر دۆخی شتوون و ره هه نده ئاماژه یه که ی لیده ستینیتته وه. له دیدی سارته ردا شاعیر زمان ده گه رینیتته وه سه ر دۆخی ئەو مادده یه ی شتیه کاریک به کاری ده هینیت. ئیدی وشه له شاعردا ئاماژه نییه بۆ خودی ماناکان، ئیدی وینه کان بانگ ناکاته وه، به لکو شتیکی ترو جیا و ازتر بانگ ده کاته وه که ته نیا له فه زای قه سیده که دا مانای هه یه. ئەوهی سارته ر ناوی ده نیت به «شتکردنه وهی» زمان که واده کات پتوهندی نیوان شاعر و واقع پچرپت و شاعیر ئازاد بیت له ئیلتیزام له راستیدا ناویکی دیکه یه بۆ ئەوشته ی پتی ده گوترتیت ته قانده وهی زمان و ئازادکردنی. ههموو ئازادکردنیکی شاعر به شتیه یه ک له شتیه کان به دهرگای ئازادکردنی وشه دا دهروات له ده لاله ته دهره کیسه کانی. گپرا نه وهی وشه بۆ دۆخی به ر له هه لگرتنی مانا، دیاره ئەمه بهو مانایه نییه بکرتیت وشه ته واو له ههموو ئاسه واریکی ده لاله ت پاک بکرتته وه، به لکو بهو مانایه یه وشه چی تر پیشینی و چاوه رو انبیه کانی قسه ی رۆژانه پر ناکاته وه و زمان ره هه نده وه زیفیه کانی خۆی ون ده کات، به واتایه کی تر شاعیر زمان به کارنا هینیت، به لکو دروستی ده کاته وه. ئەوهی سارته ر ئاماژه ی بۆ ده کات ته واو دروسته. وشه له شاعردا هه مان ئەو شتانه ناو نانیت که زمان وهک سیستمیکی ئاماژه ناویان ده نیت. وشه له شاعردا ئاماژه نییه بۆ دهره وه، به لکو ئاماژه یه بۆ ناوه وه. ئاماژه یه بۆ جوولنه ی زمان به ئاراسته یه ک پشچه وانه ی میژووی خۆی. شاعر ده توانیت ههموو تۆزی زه مان له سه ر وشه بته کینیت. من باوهرم وایه ههموو شیعریک هه ولدانه بۆ دروستکردن و وهسفرکردنه ی جیهان له سه ره تاوه. به لام مانای چی کاتیک

له که مالمی خوځی به یه که وه ده توانن پیکبگن. شاعر نه و جیگایه یه که عهقل دژ به دهسه لاتی خوځی کار ده کات، دژ به یه قینه کان و دیسپلینه کانی خوځی. شاعر دهرکردنی عهقل نیبه، به لکو دوو که رت بوونیتی. یاد بردنه وه ی نیبه، به لکو وه بیر هیتانه وه ی به شه کپکراوه کانتیتی.

خودی شاعیرو ستانیکای میژوو

له وه بهر گوتم شاعر له سهر هه مه ناو هندی ده ژی. واته نه و تفسیره ی پیتی وایه چه قی قورسای شاعر یان ده بیت له ناو خوددا بیت یان له ناو بابه تدا بیت، سه پرکردنی کلاسیکی نامویه به پیکهاتی شاعر. شاعر جوړه پتوه ندیبه کی دیکه یه له گه ل خودو بابه تدا له یه ک کاتدا. ناوینه ی هیچیان نیبه و ناوینه ی هیچ شتیکی تریش نیبه، به لکو ئیشکردنیکی نازده له سهر هه موویان و له ته که هه موویان و دژ به هه موویان.

شاعر ناوینه ی خود نیبه، به لکو جوړتیکه له پتوه ندی له گه ل خوددا.

لیردها پرسیاریک دپته پیتی ئایا کاراکتهری شاعیران هه میسه شتیکی جیاواز نه بووه، ئایا شاعیران جوړه که سیک نه بوون جیاواز له کهسانی تر و زورچار ته و او نامو به جیهانی کومه لگاوه ده ستورو نه مرونه هیه کانی. ئایا ناوازه بی کاراکتهری شاعیر له چییه وه دیت. ئایا ناوازه بی نه م که سایه تیبه له چییه وه هه لقولیوه؟

کیشی گوره ی شاعیر نه وه به که به پیچه وانه ی ته و او ی خه لکه وه له نیوان دوو واقیعه دا ده ژی. نه و واقیعه گریمانه ییبه که شاعر دروستی ده کات، له گه ل نه و واقیعه راسته قینه یه ی هه مووان تییدا ده ژین. نه و له نیوان شاعیرو جیهاندا ده ژی. شاعیرو جیهانیش دوو فهزای ته و او جیاوازن. کیشی شاعیر نه وه به له شاعر دا نه زموننیک ده ژی ته و او جیاوازه له نه زموننه کانی دیکه. شاعیر جوړتیکی له نازادی تاقی ده کاته وه که کهسانی دی تاقی ناکه نه وه، لیتره وه ته و او ئیدیاله کانی ده گزیت. ئیدی نه وه جیهانینی شاعیر نیبه ئیدیال ده داته شاعر، به لکو ته و او به پیچه وانه وه شاعیر ئیدیال ده داته شاعیر. واته هیچ کهس جیاواز نیبه و له جیاوازییه وه به ره و شاعر پروات، جیاوازی شاعیر پیش شاعر ناکه ویت، به لکو ته و او به پیچه وانه وه، جیاوازی له شاعیره وه له دایک ده بیت و له ویتوه جیاوازی شاعیر سهره لده دا. سهره تا جیاوازی شاعر هیه و دواتر جیاوازی شاعیر، شاعر وه ک جوړتیکی قول له جیاوازی ئیدیاله کانی خوځی ده دا به شاعیر. شاعیری نوئ جوړه شاعر تیکه نه و ئیدیال ده دات به شاعیر. نازادیبه ناوه کییه که شی ئیدیالی هره

گپرانه وه ی جیهانیش به دؤخه نه پتینه که ی. مادده ی شاعر نه و مادده یه یه جیهان ده گپرتنه وه بؤ دؤخه سهره تاییه که ی، واته بؤ دؤخی بهر له ئاشکرا بونی، بؤ دؤخی بهر له هاتنه زمانی، بؤ دؤخی بهر له دایک بونی زانست، ههر نه مه شه نه پتینه نه و پتوه ندیبه قول و هه میسه یی و دوو باره یه له نیوان شاعیرو سیحرده له لایه ک، شاعیرو میتولؤگیا به لایه کی تر و شاعیرو هه موو رتیازه باطنیه کانداهیه.

شاعر ته لیسیمیکی له ناو خویدا هه لگرتوه. تاریکیه که له هه ناو یایه تی نه و تایکیه ی سه للاح ستیتیه ناوی ده نیت «شهوی مانا». شاعر وه ک چون خوځی هه ولدان نیبه بؤ دوو باره گپی رانه وه ی مندالی، به لکو هه ولدانه بؤ دوو باره کردنه وه ی به که م نیگای مرؤف بؤ سروشت و شته کانی دیش، هه رگیز سیاست و هیچ بابه تیکی تریش له شاعیر حهرام نین، به و مهرجه ی نه و سیاسته ی شاعیر قسه ی لیده کات، ناوینه ی بیده نگ بونی سیاست بیت، نه وه کو ناوینه ی هاتنه قسه ی. شاعر ته نیا دوا ی نه وه ی بابه ته کان بیده نگ ده کات، ده توانیت له سهریان بدویت، تا جیهان بیده نگ نه بیت شاعر نایه ته قسه.

نه فسانه بؤ شاعر گرنگه، چونکه نه فسانه هه مان شتوه نه و چاوه یه که له سهره تا وه مرؤف جیهانی پی بینیه. نه و چاوه میتولؤگیه چاوی سهره تایه، چاوی مرؤفه بهر له وه ی لؤژیک و لؤگوس و هیزه کانی تر کؤنترولی بکن. شاعر هه میسه سؤزتیکه بؤ نه و جیهانه ی ده که ویت بهر له کؤنترولی لؤگوس و عهقلانیبه ت. کیشی که نه وه نیبه که شاعر خوځی کیشی له گه ل عهقلده بیت، کیشی که نه وه به که عهقل ریکخهر و دیسپلینه، ناراسته که رو سنوردار پتوه. من پیم وانیه شاعر سهروکاری له گه ل عهقلده بیت، به لکو شاعر سهروکاری گوره ی له گه ل عهقلده هیه و نه و بؤ چونه ی که ده لیت شاعر سهروکاری له گه ل عهقلده نیبه و کاری له گه ل هه ست و سؤزو نه و شتانه دا هیه. یان «له ته لی عاتیفه ده دا» وه ک پیاوه کلاسیکیه کورده کان ده لپن، ته و او هه لیه. شاعر ته نیا کاری له گه ل روکاره دیسپلینکاره کان و ناراسته که ره کانی عهقلده نیبه. به پیچه وانه وه شاعر به شتیکه له نه فیکردنی عهقل بؤ نه گوره کانی خوځی، شاعر نیگایه کی گالته جارانه و ساتیر نامیزی عهقله له بانگه پستی که مالمی خوځی. که مه ی شاعر که مه یه کی ته و او عهقلیه. نازادکردنی وشه یان به شتکردنی به بی ئیراده ی عهقل چینابیت. ته نکاندنی میژووی وشه له تۆزو غوباری زه من به بی عهقل چینابیت. رهنگه لیتره دا یه کیکی پرسیت ئایا عهقل و نه فیکردن و نه ریکردن به رده و امه ی جیهان پیکه وه کؤده کردنه وه، وه لاهمی من به نه ریبه، دروست له ناو شاعیردا، عهقل و گومانی

سەلاح سەیتتیه

له‌لای خود وه‌کو شوک‌یک ده‌که‌وینته‌وه. شاعیر ئه‌و شوکه «صدمه» ده‌ژی که ئیدالی جیهان و ئیدالی شاعر یه‌ک ناگرنه‌وه، به‌مانایه‌کی تر شاعر هه‌میشه یوتوپیا‌یه‌کی ئه‌سته‌مه، یوتوپیا‌یه‌کی نه‌هاتوه‌دیه. شاعر جوړه جوانیه‌که هه‌رگیز کونکریت ناکریت و له‌گرمانه‌یه‌کی زمانه‌وانیه‌وه ناگوریت بۆ پرۆژه‌یه‌کی واقعی، شاعر یوتوپیا‌یه‌کی ناو زمانه و هه‌ر له‌ویاشدا ده‌مینتته‌وه، ده‌کریت هه‌موو جیهان له‌ناویدا بتوتته‌وه، به‌لام ئه‌و له‌جیهاندا ناتوتته‌وه.

مه‌رج نییه هه‌موو شاعیریک بگاته پله‌ی ژبان له‌شوکی ئه‌و دژایه‌تی و پتوه‌ندییه ئالۆزه‌ی له‌نیوان شاعیر و جیهاندا هه‌یه. هه‌ندیک شاعیر کاتیک ئه‌و ره‌هنده‌ موسسه‌حیلله‌ی شاعر ده‌بین، کاتیک ده‌بین ئیدالی شاعر ئاسان ناگاته ئیدالی جیهان، که ده‌بین جیهان له‌شوینیکه‌و شاعر له‌شوینیکه‌ی تره، یان ته‌واو ده‌کشینه‌ ناو قه‌لای شاعیره‌وه و له‌وتیه غوربه‌تیکه‌ی قول و بیتن ده‌ست پیده‌کات که غوربه‌تی شاعیره له‌کۆمه‌لگا، یان ته‌واو ده‌ستبه‌رداری ئه‌و غوربه‌ته‌ ده‌بن و له‌شاعر هه‌لدین.

پیم وایه ئه‌حمده هه‌ردی یه‌کیکه له‌و شاعیرانه زوو له‌وه تیگه‌یشت که وه‌زیفه‌ی شاعر شتیکه له‌و شتانه‌ی له‌گه‌ل وه‌زیفه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیدا به‌راورد ناکریت، وازه‌تانی ئه‌حمده هه‌ردی به‌ره‌نجامی تیگه‌یشتنه له‌ماهییه‌تی جیاوازی شاعر له‌گه‌ل سیاسه‌تدا. لیره‌وه ساته‌وه‌ختی هه‌ردی له‌رووی نرخی میژوویی و له‌رووی تیگه‌یشتن له‌ماهییه‌تی شاعر بایه‌خیکه‌ی بیوتنه‌ی هه‌یه، ئه‌حمده هه‌ردی ئه‌و شاعیره‌یه که تیده‌گات شاعر له‌گه‌ل جیهان و سیاسه‌تدا کونکریتته‌وه. ئه‌و پیاویه که به‌جوړیک له‌جوړه‌کان ده‌زانیت یان ده‌بیت بۆ ئیداله‌ سیاسییه‌کان بژی یان بۆ ئیداله‌ شاعیره‌یه‌کان.

شاعیران هه‌میشه له‌جهنگی ئه‌و دوو مۆدیلهدا ده‌ژین، مۆدیلی باوه‌ره‌تانی ته‌واو به‌نازادی شاعر وه‌ک نمونه‌ی بالای‌ی نازادی ژبان، یان به‌په‌چه‌وانه‌وه هه‌ست به‌په‌چرانی ته‌واوه‌تی و دووری نا‌کو‌تایی ئه‌و دوو شیوه‌یه له‌نازادی ده‌که‌ن. له‌م دوو مۆدیلهدا بترازیت هه‌ل‌دان بۆ سازاندنی ئه‌و دوو ئیداله‌ له‌گه‌ل یه‌کدا ئاشتکرده‌وه و گونجانیان دروستکردنی پرد له‌نیواندا ئامانجی ژماره‌یه‌کی گه‌وره له‌ شاعیرانه. هه‌ندیک قولایی قه‌یرانه‌که ته‌واو ده‌بین و هه‌ندیک نایبین. گۆران یه‌کیکه له‌و شاعیرانه‌ی ئه‌گه‌رچی پۆحیکه‌ی غوربه‌تاویی ئاشکرا ده‌کات، به‌لام دواجار ته‌باییه‌کی ته‌واو له‌نیوان ئیدالی شاعر و ئیدالی جیهاندا ده‌بینیت، واته ته‌باییه‌کی ته‌واو له‌نیوان غایه‌تی ستاتیکیه‌ی شاعر و غایه‌تی میژوودا ده‌بینیت. له‌ته‌فسیری مارکسیدا دوا ویتستگه‌ی میژوو، ویتستگه‌ی گه‌یشتنی مرۆق‌ایه‌تییه به‌

گه‌وره‌یه‌تی. ئه‌و پۆحه‌ سه‌ره‌تایی و گه‌رانه‌وه‌ بیتیه‌ریزه بۆ سه‌ره‌تا، ئه‌و جوړه‌ رزگاروونه له‌رابوردوو و له‌میژوو، له‌لای شاعر وه‌ک جوړه‌ ئیدالیکی قول ده‌رده‌که‌ون. ئه‌و نازادییه‌ی شاعر پشکه‌شی ده‌کات سه‌ره‌تای بیه‌کردنه‌وه‌یه‌کی تره له‌نازادی. هه‌لبه‌ت لیره‌دا کیشه‌یه‌کی گه‌وره‌ دروست ده‌بیت له‌نیوان ئه‌وه‌ی ئیمه به‌نازادی کۆمه‌لایه‌تی ده‌زانین و ئه‌وه‌ی به‌نازادی شاعر نه‌خشانوو‌مانه. نازادی کۆمه‌لایه‌تی له‌به‌راهر نازادی شاعیردا هه‌میشه نازادییه‌کی بچووک و بارکراوه به‌ئیلتیزاماتی تر. خه‌ته‌ری کاراکته‌ری شاعر له‌وتیه ده‌ست پیده‌کات که پرۆژه‌ی نازادییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان ناتوانن به‌ته‌واوی له‌و سنوورانه‌ی نزیکه‌ ببنه‌وه که شاعر لیبی نزیکه‌ ده‌بیتته‌وه. گه‌رانه‌وه بۆ سه‌ره‌تا، گه‌رانه‌وه بۆ پیش سه‌قامگیربوونی چه‌پاندن و سانسۆره‌کان پره له‌خه‌ونی ئیره‌تیکه‌ی، پره له‌ویست و ئیدالی تر بۆ ژبان. شاعر ته‌نیا ئیدالیکی تر بۆ خه‌یال و فه‌نتازیا ناخاته‌کار، به‌لکو ئیدالیکی تر بۆ جه‌سته‌وه‌ه‌قلیش ده‌خاته‌کار. نازادی سیاسی هه‌میشه له‌به‌رده‌م نازادی شاعیردا بچووکه. خود له‌م دۆخدا خودیکی تره.

جیاوازی شاعر هه‌لقوولای جیاوازی شاعیره. کاراکته‌ری شاعر ته‌واو له‌ژیر کاراکته‌ری شاعیردا گه‌وره‌ ده‌بیت.

لیره‌دا خود خه‌ون به‌فه‌زایه‌کی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه ده‌بینیت که ته‌واو وه‌ک فه‌زای شاعر و ابیت. شاعر که ده‌شگه‌ریتته‌وه بۆ ناو کۆمه‌لگا هه‌ر هه‌مان خه‌یال و واقعی له‌سه‌ردایه که له‌ شاعیردا تیدا ژباوه. ژبانی راسته‌قینه له‌ناو شاعیردا دیدی شاعر بۆ ژور کیشه‌ی دیکه ده‌گوریت. خودی شاعر روانگه‌یه‌کی تری لا دروست ده‌بیت که له‌گه‌ل روانگه‌کانی تردا یه‌ک ناگرتته‌وه. ناوازیی و تاقانه‌یی و تاکه‌وه‌یی شاعر

که مال، ئیستگه‌ی به‌رحه‌سته‌بوونی جوانی و مرؤفایه‌تییه له‌دوا پله‌کانی خۆباندنا، دوا ویستگه‌ی میژوو ویستگه‌یه‌کی شاعیریانیه، به‌و مانایه‌ی که هارمۆنیاو ته‌بابی و ئیقاع و تیکه‌لا‌بوونی نه‌غمه‌کان ده‌گه‌نه‌ دوا پله‌ی هاوسه‌نگی خۆبان. ئەم دیدە بۆ میژوو و بۆ شاعر له‌قوولاییدا یه‌ک شته، کۆتایی میژوو لای مارکسییه‌کان وه‌ک ئیدیالی شاعر کۆتاییه‌کی ئیستاتیکییه. به‌رحه‌سته‌بوونی جوانییه له‌گه‌شتین و هیومانترین رووه‌کانیدا.

گۆران وه‌ک مارکسییه‌ک و سروشتپه‌رستیکی شاعیری وه‌ک هۆکاری هینانه‌دی و سه‌لماندن و هینانه‌دی جوانی سه‌یر ده‌کرد. شاعر جۆریکه له‌ جوانی که وه‌سفی جوانی ده‌کات، سیاسه‌تیش هه‌مان شتیه جۆریکه له‌ خه‌باتی جیهانی بۆ هینانه‌دی جوانی. گۆران تووشی ئەو شوکه نه‌بووه له‌نیوان ئاراسته‌ی شاعیر و ئاراسته‌ی چالاکییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کانیدا، به‌گه‌شتی هه‌موو ئەوانه‌ی خه‌باتی سیاسی وه‌ک جۆریکه له‌ ستاتیکا ته‌ماشای ده‌کهن ئاسانتر ده‌توانن خۆیان له‌و ناکوکییه‌ بدزنه‌وه که له‌نیوان شاعیر و جیهاندا هه‌یه. ئاسانتر ده‌توانن خه‌بات وه‌ک جۆریکه له‌ شاعیر وه‌ک جۆریکه له‌ خه‌بات ته‌ماشای بکه‌ن. خه‌یالی شاعیری به‌ خه‌یالی سیاسییه‌وه گری ده‌نه‌وه و خه‌یالی سیاسی به‌ کۆمه‌لایه‌تیکی بارگه‌ی شاعیری بارگای بکه‌ن.

ئەم جۆره‌ گونجاندنه‌ی نیوان شاعیر و میژوو ته‌واو جیاوازه له‌و مۆدیله‌ی ئەدۆرنۆ پیتشینازی ده‌کات سه‌بارته به‌وه‌ی که ئۆتۆنۆمییه‌تی شاعیر و ئیلتیزام له‌ ئەده‌یدا پتیه‌ندییه‌کی دیاله‌کتیکی له‌نیوانیاندا هه‌یه، به‌و مانایه‌ی که شاعر پتی له‌ ئۆتۆنۆم بوونی خۆیدا راکیشا ده‌بیت ئەو پیراکیشانه له‌ ریتگای گریدانه‌وه‌ی زیاتری شاعیره‌وه به‌ جیهان و کیشه‌کانییه‌وه جله‌و بکریته. دووه‌میش ئەگه‌ر هه‌ناسه‌ی ئایدیۆلۆژی و سیاسییه‌کان گه‌وره بوون ده‌بیت هه‌ولبده‌ین له‌ ریتگای پیداکرتن له‌سه‌ر ئۆتۆنۆمییه‌تی شاعیره‌وه ئەو هاوسه‌نگییه راگرین.

ئەم هاوسه‌نگییه‌ی له‌ جیهانی گۆران و شێرکووه هه‌ندی شاعیری تردا هه‌یه ته‌واو جیاوازه له‌و هاوسه‌نگییه ئەدۆرنۆییه. هاوسه‌نگییه‌که له‌سه‌ر تیکه‌یشتنیکی ستاتیکی له‌ سیاسه‌ت و میژوو دروست بووه. کاتیکی باوه‌رمان و ابیت میژوو و سیاسه‌ت دووچالاکی ستاتیکی، لێره‌دا ئەو هیزه‌ی که کاراکته‌ری شاعیر ده‌گۆریته بۆ پیاویکی نامۆ کاریگه‌رییه‌کی نامتیته‌ی و له‌به‌ین ده‌چیت.

شاعیر و میژوو

ناخۆ شاعر که قووناق قووناق ده‌بیت، خودی ئەم قووناق قووناق

کردنه‌ چیه‌؟

نایا له‌نیوان قووناقه‌کانی میژوو و قووناقه‌کانی شاعیردا چ جۆره‌ پتیه‌ندی و جیاوازییه‌ک هه‌یه؟

چ فه‌زایه‌کی هاویه‌ش له‌نیوان ئەم دوو جۆره‌ قووناق قووناق کردنه‌دا هه‌یه. ناخۆ ده‌کریته له‌نیوان قووناقه‌کانی میژوو و قووناقه‌کانی شاعیردا په‌یوه‌ستیکی نه‌پساو بدۆزینه‌وه؟

که جیهان ده‌گۆریته شاعیریش ده‌گۆریته، به‌لام کاتیکی شاعر جووله‌یه‌ک بیت به‌ ئاراسته‌ی بونیادنانی واقیعیکی دیکه، ئەوکات نابیت شاعر رهنگدانه‌وه‌ی جووله‌ی جیهان بیت. که‌واته بۆچی هاوشان به‌ گۆرانی میژوو، میژووی شاعیریش گۆرانکاری به‌سه‌ردا دیت؟ که شاعر جنسیکی ئۆتۆنۆمه، ئەی بۆ له‌به‌ر زه‌بری چالاکییه میژووییه‌کاندا ده‌گۆریته؟ بۆ شاعیری یۆنان له‌ شاعیری سه‌رده‌مه‌کانی تر ناچیت، شاعیری جاهیلییه‌ت له‌ شاعیری ئەمرو ناچیت؟ نایا ئەمه‌ گورزتیکی توند نییه له‌ تیووری ئۆتۆنۆم بوونی شاعر. سه‌ره‌تا ده‌مه‌وت کۆی ئەو قسانه‌ی سه‌ره‌وه له‌ فۆرمیکی کۆنکریتیدا کۆیکه‌مه‌وه.

تیکه‌یشتنیکی ته‌واو هه‌له‌یه و اتیکه‌یشتنیکی شاعر به‌ مانای نه‌بوونی «په‌رچه‌ کردار به‌راهه‌ر به‌ میژوو» دیت.

ئۆتۆنۆمییه‌تی شاعر ئاراسته‌ی شاعیره. جیهانه‌ری شاعر وه‌ک جنسیکی جیاوازه له‌ جووله‌یدا ده‌رده‌که‌وت به‌ره‌و ئۆتۆنۆم بوون، به‌ره‌و ئەوه‌ی سه‌دای ئەو ده‌نگانه‌ نه‌بیت که له‌ناو شاعیردا قسه‌ ده‌کهن.

له‌سه‌ره‌تاوه‌ باس له‌ هه‌موو هیزو ده‌نگانه‌ کرد که گه‌مارۆمان ده‌ده‌ن، باس له‌و هاوارانه‌ کرد که له‌ناومانان و هاواری ئیتمه‌ نین. ئەوه‌شم دیاری کرد شاعر دواچار هه‌وله‌ بۆ ئەوه‌ی له‌و ده‌نگانه‌ ئازادین. شاعر ئاوتنه‌ نییه بۆ میژوو، به‌لکو وه‌ستانه به‌راهه‌ری له‌ جه‌مسهرتیکی پتیه‌وانه‌وه.

که ده‌لێن شاعر ئۆتۆنۆمه، ئەم ئۆتۆنۆمبوونه، ئۆتۆنۆمییه به‌راهه‌ر به‌شتیک، ئۆتۆنۆمییه به‌راهه‌ر به‌ کۆمه‌لایه‌کی سیستم و دیدی تایبه‌تی، ئۆتۆنۆمییه به‌راهه‌ر به‌ پۆچی قووناقیک. هه‌موو شاعیری به‌ جۆریکه له‌ جۆره‌کان تیکه‌چوونی پتیه‌ندییه له‌گه‌ل جۆریکه له‌ سیستما.

ویستگه‌ جیاوازه‌کانی میژوو ویستگه‌ی جیاوازی شاعیریش، چونکه دواچار جیاوازییه به‌راهه‌ر به‌و کۆ گه‌شتگیره‌ی ناوی ده‌نێن میژوو (واته وه‌ستان به‌راهه‌ر سیستمی جیاوازه‌کان، شاعیری جیاوازه‌کان دواچار دواچار ده‌کات).

جیاوازی شاعر هاوارییه به‌ جیاوازی میژوو، چونکه ئازادبوونی شاعر پابه‌نده به‌ ئازادبوون له‌ هه‌لومه‌رحه

پتوهندی تیرنه بوونه، نیشاناندانی تهو مهودا همیشه بییه که له نیوان خه یال و میژوودا ده میتنیتسه وه. واته نیشاناندانی بچوکی مهوداکانی میژووه بهراورد به مهوداکانی شیعر. لیتره وه تهو قسه بهی ژنه شاعیری تهلمان «هیلدا دژمین» به دروست ده زانم که ده لیت «شیعر ناتوانیت واقیع بگوریت، به لام ده توانیت چاره نووسه فهدیبه کان بگوریت» «بروانه:

Das Gedicht: Augenblick von Freiheit

Gesprach mit Hilde Domin über Lyrik und Sprache; Augsburg Allgemeine; 27.02.1997 AZ/ Nummer 48

مالارمی

شیعر رهنگدانه وهی واقیع نییه، به لکو رهنگدانه وهی شهره له گهل واقیعدا. قوناغه کانی شیعریش قوناغه جیاوازه کانی تهو شهرن لیتره وه قوناغ قوناغ بوونی میژوو و قوناغ قوناغ بوونی شیعر به لگه نییه بو تهوهی شیعر ناوینتهی میژووه، به لکو به پیچه وانه وه ناوینتهی جیاوازی شیعره له میژوو. ناوینتهی تهوهیه که شیعر ویستیکی راسته وخوی جیاوازی بوونی تیدایه و تهو ویسته دهیژنیت، سهلماندیتکی همیشه بییه بو جودابونیتکی همیشه بییه. بو نمونه چ رومانسیهت و چ سوربالیهت و داداتیهت تهواو دوو بزواتی دژه واقیعن تهواو له سهه دروستکردنی واقیعیکی تهلته رناتیف و ئیفتیرازی جیاوازه دژین. ته نانهت رومانسیهت تی گوران رهنگدانه وهی جهنگه له گهل واقیعدا، رهنگدانه وهی قبول نه کردنی مؤدیرنیزمه که سروشت و پاکژی سروشت دیوه تهلته رناتیف و دژه کهی دهرده خن.

رهنگه یه کیک بلیت، که واته شیعر له دوا دهره نجامدا دژ به واقیعی ئیستایه و له گهل تهو هیزانه شهره دکات که دژ به ئیستان و لیتره شهوه سیفه تیکی واقیعیانهی هه به. یان له وانیه یه کیک کوی تهو شاعیرانه مان یاد بخاته وه که ته بان له گهل میژوودا دؤستایه تیبه کی شیعریان له گهل هندی هیزی میژوویدا هه به.

من پیموایه له نیوان کوی خه ونه مه حاله کانی مرؤفدا دؤستایه تیبه کی گه وره هه به، زؤربهی خه ونه کومه لایه تیبه مه حاله کان دیوکی شاعیریانه یان تیدایه، هه شتیک «له سیاسه تدا بیت یان له زانستدا» له تهفسانه وه نزیک بیتته وه به هه مان ته ندازه له شاعیریبه تیش نزیک ده بیتته وه. شاعیر که ده بیتته دؤستی میژووش له هاوکیشه کانی شیعر ناچیتته دهره وه، لای تهو خودی خه ونه کانی میژوو، هه مان سروشتی خه ونه عاسیبه کانی شیعر وهرده گرن... شاعیر که ده بیتته قسه که به ناوی میژووه وه، میژوو له زاریدا بووه به

میژوو بییه کان. به مانایه کی زؤر گشتیش شاعیر ناتوانیت سیمای تهو میژووه هه لگه گرت که تیدا دهری، له بهر تهوهی له بنه رتدا شیعر چه کیستی بو نازادبوون له وه لومه رجه میژوو بیانه. سیمای تهو له گهل سیمای میژوودا ده گوریت، به لام سیمای تهو ناوینتهی گورانکاریه کانی میژوو نییه، به لکو شیعر تامانجیتی سه دای تهو دهنگانه نه بیت که له دهره وهی تهون، ویستیتهی هه موو تهو دهنگانه بگوریت و له زمان و سیستم و دیدی خویان نازادیان بکات. شیعر هه له اتن و خو دزبنه وه نییه له میژوو، به لکو گورین و بیده نگ کردنیت، شیعر دروستکردنی میژوو به کی تره له ناو میژوودا، لیتره وه گورانی شیعر له گهل میژوودا، ناوینتهی رهنگدانه وهی میژوو نییه له ناو شیعدا، به لکو ناوینتهی خو دهر بازکردنی شیعره له رهنگدانه وهو خو خزاننده هه همیشه بییه میژوو بو ناو شیعر.

واته تهو میژووهی شیعر پیشکه شی دهکات، جیاوازه له وه میژووهی سیاسهت پیشکه شی دهکات. میژووی شیعر هاوشان به میژووی کومه لایه تی و سیاسی ده گوریت، به لام ته دوو گورانه هاو زه مانه، نیشانهی شتوازه جیاوازه کان و ریتگا جیاوازه کانی پچرانی شیعره له میژوو.

شیعر میژوو به ک پیشکه ش ناکات تیدا بژین، به لکو میژوو به ک پیشکه ش دهکات عاسیتر له تواناکانی ژبان، لیتره وه میژووی شیعر هه همیشه تامازه به بو یه که نه گرتته وهی میژووی شیعر له گهل میژووی سیاسی و کومه لایه تیدا.

واته واقیعی ئیفتیرازیانهی شیعر دژه مؤدیلیکه، هه همیشه له سهه رؤشنایی تهو مؤدیله دا ده خوینرتته وه که دژایه تی دهکات. شیعر ته نیا خویاک کردنه وه نییه له واقیع، به لکو به شتویه ک له شتویه کان دروستکردنی جیاوازیسه له گهلیدا. به مانایه کی تر پتوهندی شیعر له گهل میژوودا

رپابوردوو، چونکه شیعر سهر به ههر زهمانیک بیت، که دووباره دهیگرین به دهستمانهوهو دهیخوینینهوه، خوئی دهخوینینهوه، ساتی دروستبوونی دهخوینینهوه، نامانگپرتتهوه بزهمانیکي دهرهکی، بهلکو دهمانباته ناو زهمه نی خوئیوه رپابوردوو و داهاتوو له شیعر دا دوو رههندی مهجازین، نهوهی ههمیشه ییه ههنوکه بوونیتی، نهوهی ههرگیز ناکوژپرتتهوه نهو «نیستا» ههمیشه ییه که له ناویایه تی. رپابوردوو و داهاتوو دوو رههندن دواتر نیمه له دهرهوهی شیعر بو شیعی دروست دهکهین، دوو دیون رهخنه دهیانخاته سهر جیهانی شیعر. له کاتیکدا تاکه کلپه ییه کی ناوهکیی شیعر، نهو نیستا نه مرهیه که به پیوانه کانی زهمانی نیمه ناپورتیت. شیعر ههنوکه ییه کی جاویدانه.

ههموو شیعریک ناوینیهی زهمانی ناوهکیی خوئیوه تی. له یهک ساتی میژوویدا دهیان قه سیده دنوسریت، ههر بهک لهم قه سیدانهش ههلگری نیستای خوینان نهوهک ناوینیهی زهمانی دهرهکی بن. ههر قه سیده یه کیش نهو «ههنوکه جاویدانییهی» ناوهوهی کوژاندهوه، نهو «نیستا» ههمیشه ییهی خوئی کپ کرد و له نیستایه کی دهرهکیدا کوشتی، زور له تینوتای تیپه رینی خوئی دهوژپرتیت. شیعر راسته وخوقسه له گهل ههچ زهمانیکدا ناکات، بوئه ده توانیت بچیتته ههموو زهمانه کانهوه.

شیعر و شوړش

شوړشگپرتیتی شیعر به پیوانه کانی شوړشگپرتیه تی سیاسی ناپورتیت، چونکه دهشیت شیعی شوړش ههرگیز شوړشی شیعر نه بیت. دوو دلئی و رارایی شیعر ههمیشه گه ورته له دوو دلئی و رارایی شوړشه کان. شیعر ساتی نارامی نییه، له گهل کوژایی ههموو قه سیده یه کدا جیهانیک و میژوویهک و پرژزه یهک دواپی دپت و جیهانیک و میژوویهک و پرژزه یه کی تر دست پیده کات. کوژایی ههموو قه سیده یه ک کوژایی شوړشیکیشه.

من لیره دا باس له سهدای شیعر ناکم له دهرهوه، باس له سهدای نهو گوتاره هماسییه ناکم که دهشیت شیعر بیخروشینیت، بهلکو باس له شیعر دهکم له ناوهوه، باس له شیعر دهکم وهک نهو دؤخی که تییدا سهدای قه سیده له ناو قه سیده دا دهرهکه ویتتهوه. شیعی شوړشگپرتیه نهو نییه که جوړش و خرؤشی جه ماوهر دهجوړلینیت، چونکه نهو جوړه وه زیفه یه کهم تا زور پیوه ندی به شیعر وه نییه. ههر په خشانوسیتی سیاسی، ههر قسه بیژتیکی دهنگ گری رادیو، ههر سهروکیکی کاریزمی شاره زا له یاریکردن به سوژو عاتیفه دا ده توانیت له شاعیر باشر نهو دهره ببینیت.

ههر میچکی نا میژووپی و نهفسانه یی، نهوهی که زورجار شاعیران و رهخنه گران ناویده نین میژوو یان واقیع، قه واریهک و وپنه یه کی نهفسانه ییه که تنیا ناوینیه کی وههمییه بو میژوو نهوهکو خودی میژوو بیت.

ههموو واقعیچک نهفسانه یی خوئی هه یه و ههموو میژوو یهک له ناو خویدا مه حالیکي ههلگرتوه. شیعر که مامه له له گهل میژوودا دهکات مامه له له گهل نهو مه حاله دا دهکات.

میژوو تنیا لهو کاته دا بایه خی بو شیعر هه یه، که نامازه بیت بو نهفسانه، بو خهون و بو مه حال.

بهم مانایه شیعر ناوینیهی ههچ قوناغیتک و سه رده میچک نییه... بهلکو ناوینیهی نهو رههنده نهسته م و دهرگا نهکراوهو گریکوژانه یه که میژوو له گهل خویدا دهیان نهیتیت.

شیعر و نیستا

کهواته زهمه نی شیعر تهواو جودایه له زهمه نی جیهانی، نیمه که «نالی» دهخوینینهوه ناچینهوه بو سه دو په نجا سال له مه و بهر، ناچینهوه بو ناو ههچ میژوو یهک، بهلکو له ناو نیستای قه سیده یه کداین، له ناو زهمه نی ناوهکیی قه سیده یه کداین، له زهمه نی کداین که نه میژوو یه نه مرژی نیمه یه نه میژوو یه نهوسای نالییه، بهلکو میژوو یه تیکستیکه که ده توانیت زهمه نی تاییه تی خوئی بخاته به رابه ر زهمه نی تاییه تی جیهان.

نهوکاته ی شاعیر دنوسریت له زهمانی خوئی دهرهچیت و دهچیتته ناو زهمانیکي تاییه تییه وه. نهوکاته ی نیمه دهخوینینهوه له زهمانی خویمان دهرهچین و دهچینه ناو زهمانیکي تاییه تییه وه. شاعیرو خوینر له ناو زهمانی قه سیده دا به یهک دهگن، نهوهکو له ناو زهمانیکي میژوویدا که زهمانی نیمه یان زهمانی نهوان بیت. نیستا یان رپابوردوو بیت.

زهمانی راسته قینهی شیعر جوړه زهمانیکه نه سیاست ریکی خستوه، نه میژوو ماهییه تی پیبه خشیوه، نه ستراکتوری کومه لایه تی نه خشی کیشاوه. فهزایه که گه مه ی هاوبه شی فهنتازیو زمان، گه مهو یاخیبوون دروستی کردوه. لیره وه زهمانی شیعر نیستا و سه رده مه کانی تریشه... زهمانی شیعر ههنوکه یه، چونکه مه رجه عیکی نییه له زهمه ندا، ساته وهختیکي موباره کی نییه، بچیتته وه سه ری. ههنوکه یه، چونکه تنیا ملکه چی ساته وهختی دروستبوونی خوئی، بهلام ههنوکه یه ک نییه له نیستا دا نو قمان بکات، بهلکو نیستای شیعر له نیستای زهمانی دهره کی جیاوازه، نیستا له زهمانی شیعر دا، هاوشانی نهو چرکه میژوو یه نییه که له دهره وه یه، بهلکو نیستایه کی دیکه یه، نیستایه که نابیتته

شیللی

شورښگيږي شيعر سه دای له سهر جاده دا دهر ناکه وپت، به لکو له ده هليزه کانی بينين و راره وه کانی جيهان بينی و مهيدانه کانی شيعر خویدا دهر ده که وپت.

له شورښدا له پشت تیکدانيتکی ديار يکراو و سنو دراره وه لوزيکی ریکخستنيتکی دیکه ی جيهان هه به... له خه يالی شورښدا هه ميشه وپنه يه کی ناماده ی دیکه هه به بؤ جيهان، جيهانيتک خه يالی شورښگيږان و بيرکردنه وديان به يه که وه گری ددات، جيهانيتک که مه نتيق ددات هه خودی شورښ. هه کات شورښ وپنه ی هه جيهانه ناماده يه ی دوزاند، هه وکات ده بيته ناريتکی و نانارشييه ت. خودی شيعر بيش هه ناريتکی و نانارشييه ته يه. شيعر وپنه ی جيهانيتکی نييه له سهری مپنيتته وه و پيشکه ش به دهر وه ی بکات، له و ساته دا که قه سيده ته و او ده بيت هه جيهانه ش ته و او ده بيت... شيعر ناتوانيت به لوزيکی سياسيينه ی شورښ کار بکات، چونکه هه جيهانيتک له قه سيده يه کدا له دایک ده بيت، قه سيده يه کی دیکه ته و او ناکات، تراژيدیای شيعر هه يه که شاعيران هه موو يه یک شيعر نانوسن و يه یک شيعر ته و او ناکه ن. له گه ل کوتايی هه موو قه سيده يه کدا جيهان ده که وپته وه ناو بيدهنگی و ناريتکيه کی قول هه وه. له په رينه وه له که ناری شيعر يکه وه بؤ که ناری يه کی تر به رده وامي و ته و او کار بيه ک له گوزی نييه. هه وه ره خنه و ته فسیرن ده توان رابردو و داهاتو بؤ قه سيده دروست بکن. جياوازی نيوان شيعرو شورښ هه يه شورښ «سيستميتکی ته لته رناتيف» پيشکه شی دنبا ده کات، به لام شيعر هه ميشه کومه لیک وپنه يه که له دوا دهره نجامدا سيمای جيهانيتکی ناشکرا هه لنگريت، هه وپنه يه ی که شيعر بؤ جيهان پيشنياری ده کات، هه ميشه بؤ تیکه يشتنی سياسی قورس و نالوزه، چونکه دوا جار شيعر له به رابه ر واقعدا و دژ به واقع، واقيعيتکی تری پی نييه، به لکو مه حاليتکی پييه... جياوازی نيوان شورښگيږو شاعير هه يه که شورښگيږ روخساری هه جيهانه ی له به رچاوه که هه ولی بؤ ددات، به لام هه موو قه سيده يه که به جوریک له جوره کانی تیکدانی روخساری جيهانه، هه موو قه سيده يه که سهر پوښتیکه له تم و دهر يت به سيمای جيهاندا. شاعير هه که سهر يه که به شداری ناکات له په رنکريژکردنی سيستمه کاندا، نه هه و سيستمه نه ی هه مپو نه هه وانه ی سه ی. ليره وه شيعر ناتوانيت سياسی بيت، له به رنه وه ی سياسه ت دوزينه وه ی جيهانيتکه له هه ناوی جيهانيتکی تر دا، به لام شيعر وه ک چون جيهانی نيستا رت ده کات وه، وه زيفه ی نييه جيهانه واقيعيه کانی داهاتووش قبول بکات... شيعر له ودیو قبول و په تکرده وه وه له زمينه مه حاله کانی خویدا ده ژی. بؤ نمونه شاعير خوئی

ده توانيت سوسيا ليست بيت، به لام که ويستی شيعر بکاته گوتاريتکی سوسيا ليستی، ليره دا وه ک شاعير کوتايی پيديت. که شيعری بووه که ره سته يه کی سياسی بؤ سوسيا ليزم نيدي له شيعر بيه ت که و توه... شيعر مانای خوئی له وه وه وهر ده گريت که نيحايه که بؤ ناکوتايی گوران و مملانی نه وه که بؤ کوتابوونی.

شيعر ناراسته و خو کار له شته کان ده کات، له به رنه وه ی شيعر دوا جار به ر له هه رشتيتک قسه له گه ل خویدا ده کات، هوشياربی شورښگيږ هوشيار بيه که له گه ل دهر وه دا ده وپت، به لام هوشياربی شيعر له ناوه وه و له گه ل خوديتکی نه ينی و ناوه کيدا قسه ده کات. شيعر به وه ناپيتور يت چی ناراسته ی دهر وه ده کات، چونکه له جوه هه ردا هه و هيچ ناراسته ناکات، هه و له گه ل خویدا ده وپت و نييه گوتمان له بانگه وازه ناوه کی و موزولوگه تاریک و هه ناسه نه ينييه کاني تي. شيعر له وه ده نگه ناوه کيه ی خوئی جيانا بيته وه... شورښگيږ تيبي شيعر هه جوره شورښگيږ تيبييه که وه رنکريږ دريت هه سهر زمانی سياسه ت. هه وه ی که لای نييه به شيعری شورښگيږ ناوه بر يت سه دا کانی شيعر هه وه ک شيعر خوئی، تیکه يشته دهره کيه کاني تي، ته فسیر کرد ني تي له دهر وه... شورښی راسته قينه ی شيعر هه ميشه له ناو خو بایه تی، ناخر يت هه سهر زمانيتکی تر، ته نیا به شيعر خوئی ته فسیر ده کريت هه وه، هه قيقه تيکی ناوه کيه ی تيکستي شيعر بيه، له دهر وه ی هه و تيکسته دا دهر يت. به زمانيتکی تر ناگيږ دريت هه وه و گه ر خرايه سهر زمانيتکی تر، گه ر له شيعر دهر هينراو به سياسه ت ته فسیر کرا، ده بيت هه شتيکی دیکه ی جياواز له شيعر... به کورتی هه وه شورښگيږ تيبييه ده بيت له شيعر دا بتويت هه وه ياساکانی خوئی بخاته سهر ياساکانی شيعرو زمانی خوئی بگور يت و له شيعر دا بؤ ماهييه تيکی بزری خوئی بگه ر يت،

ياسای جيهان و ياسای زمان له شيعردا له يهک ناترازين. نهوهی که پیتی دهلین جيهان له ناو شيعردا چ شتيتک نييه جگه له زمانى شيعر خوئی. نهوهشی که پیتی دهلین زمان له ناو شيعردا شتيتک نييه جگه له ستراکتوری نهو جيهانه تايه تيبه که له دهرهوهی دهریت و بوونی نييه.

شاعیر که سیکه ياسا بۆ مهمله که ته خه يالیيه کان داده نیت. ياساکانی به گوتهی «شیللی» دانپیتدانانریت، چونکه له بنه رتدا نهو جيهانهی نهو ياسای بۆ داده نیت جيهانیتکی نهینتی و نه ناسراوه، به لام پرسياریتکی بنه رتهی که لیره دا دیته پیتشی نهوهیه ناخو نهو جيهانه ناوهکی و نه ناسراوو دانپیتدانه نراوه، هيچ نرخیتکی واقیعی ههیه؟. ناخو گهر شيعر ته نیا گهر دوونیتکی زمانه وانپیه بۆ دهپیتته گهر دوونیتکی زورجار نه خوازراوو زورجاریش ترسناک؟ که شاعیر ياسادانهی مهمله که تیکه له ته نیشتم مهمله که ته کانی ئیمه وه، چی وادهکات و ناموو ترسناک ته ماشا بکریت؟ له راستیدا دانانی ياسا بۆ جيهانیتکی دیکه، واته دانانی ياسایه کی دژ. دهست رهنگینى له دروستکردنی جيهانه کانی تردا، هه ره شهیه له جيهانی ئیستا. نهوهی ياسا بۆ دنيايه که داده نیت له جه وه ردا ياسایه کی دی تیکده شکینتی و فه راموشی دهکات. سترترین نامازه بهو بیره که به دهکات و ده لیت «شیوازی شاعیرانهی ياسادانان، له جه وه ردا تیکشکاندن یاساکانه» «ه. س. پ» هه ره لیره وه سترترین نامازه به ترسی نه فلاتون دهکات کاتیک قسه له وه دهکات داهینانی مؤسیقایه کی نوئی واته له رزان و هه لته کانی ياساکانی ده لته، گهر له وه بگه بن که مؤسیقاو شيعر له یونانی کوندا وهک يهک ته ماشا دهکران، له وه تیده گه بن ياسای جيهانه نهپیتیه که ی شيعر مانای جیهیتشتن و بیحورمه تی و بنکولکردنی ياسا واقیعیبه کان.

شيعر که ياساکانی دنيايه که دهخاته به رابه ر ياساکانی دنيايه کی تر، که دهپیتته ياسادانهی فه زایه کی دی، له جه وه ردا نه مه به ستینتی، نه ده توانی و نه ده په ویت، شيعر شونینی دنياى واقیعی بگریتته وه. واته ده ستکار بکردنی شيعر بۆ ژيان به پتچه وانهی ده ستکار بکردنی سياسیبه وه، به زور ناخزیتته ناو ژيانه وه. نه مه له کاتیکدا وینه ی جيهان کاتیک وهک نه لته رناتیقیته کی سياسی پتسکه ش ده کریت، ئیدی به هه موو توانایه وه ده خزیتته ناو ژيانی فه رده کان... به لام بۆتویبای شيعر بۆتویبایه که نایه ویت له بۆتویبایه بینه ده ری. شيعر جوړه نه سته میتکه دیلی دیواره کانی خو به تی. مه حالیکه ده ستبه ردارى مه حالبوونی خوئی نابیت. لیره وه شيعر ته نیا کار له وانه دهکات که نازادانه خوئیان بۆ کار بگه ریبی شيعر ده که نه وه. به پتچه وانهی سياسه ته وه که بپرس و بیمه به ست ده خزیتته هه موو رو به ره کانی ژيانه وه. شيعر ناتوانیت کارمان

نه وهک شيعر له شوړشگي پرتیدا بتوتته وه. نهوهی پتويسته نهوهیه شوړش ده بیت به جه سته و مه له کووتی شيعردا تيبه ریت نهوه کو شيعر به جه سته و مه له کووتی شوړشدا. شوړش کاتیک له ناو شيعردا نیشته جی ده بیت نهو دیوه فه نتازيبه ی ناو خوئی ده دوزیتته وه که سياسه ت ویرانی دهکات، نهو مه له کووته خه يالیيه ی که واقیعی گه ماروئی ده دات، به لام کاتیک شيعر له شوړشدا ده توتته وه زمان و ماهیبه تی خوئی ده دوزینیت و هيچيش نادوزیتته وه. شيعری شوړشگي نهوه نييه خوئی نوقمی واقیعی دهکات، به لکو نهوهیه شوړش نوقمی فه نتازیا دهکات. دواجاریش شوړش هه میسه که ره سته و خزمه تجیبی حه قیقه ته. له کاتیکدا حه قیقه ت و شيعر دوو شونینی جودان، دوو مالن هه ریه که بیان ده که ونه سه ر دوو سه رزه مینی جیاواز.

شيعر، ياساو زمان

له يه کی له رسته به ناویانگه کانیدا شیللی شاعیر وهک «ياسادانه رانی دانپیتدانه رانی جيهان» - nicht aner- kannten Gesetzgebern erWelt. وه سف دهکات. نه م رسته یه تا نه مرؤ له ره خندا سه دای قول جیده هیلیت. «فرانز یوزیف سترترین» له تاوتوت بکردنی نهو دیدهدا ده لیت «گهر وا فه رز بکه بن زمانى شيعر سه ر به جيهانه، که واته شاعیر ياسادانه رى نهپینى زمانیشه... گهر وا فه رزیش بکه بن ياسا به خشین به زمان واتای ياسا به خشیه به به شه کانی دیکه ی جيهان. که واته مرؤف ده توانیت بلیت، سیستمی ناو زمانى شيعری خولقینه رى سیستمی جيهانیسه»

«بروانه Gzernin. Dichtung & Theorie, e. jornal 98- Litratur Primaer

به لام هه ر سترترین خوئی گرمانه یه کی دی له و بۆچوونه ی شیللی دهره نجام ده هینیت. «گهر وا فه رز بکه بن شاعیر ياسا تیکده رى جيهانه، به وه دا که زمان سه ر به جيهانه، که واته شاعیر ياسا تیکده رى نهپینى زمانه» که واته دواجار نارپکیى زمانى شيعری خولقینه رى نارپکیى جيهانه.

نهوهی گرنگه لیره دا تیبگه بن وشه ی «جيهان» ه. نهو جيهانه ی که شاعیر تیکى ده دات یان ياسای بۆ داده نیت، جيهانی دهره وه نييه، به لکو جيهانیتکی زمانه وانپیه، دواجار ياساشکینى جيهان له ياساشکینى ناو شيعر جيانا بپتته وه، ياسابه خشیش به جيهان له ياسابه خشین به زمان جودا نييه. نهو جيهانه ی که شاعیران ياسادانه رینى، جيهانی ژيانی واقیعی و ژيانی رۆژانه نييه، به لکو وینه یه کی جيهانه له و دیو نهو واقیعه وه ده ست پتده کات. ياسادانان بۆ جيهان له راستیدا هه لقلولوی ياسادانانی شيعر خو به تی بۆ خوئی. واته

هممو شته‌کان، نهو نایه‌ته دهری، بالنده‌یه‌که هینده‌ی له‌مالی خوی هاته‌دهری دهریت.

نهو به‌رهو پیری شته‌کان ناچیت، نهو ناچیته داوه‌تی ژانره نه‌ده‌بیه‌کانی تر، به پیچه‌وانه‌وه نه‌وه‌ی که ده‌بیت بچیته داوه‌تی شیعر جنسه‌کانی ترن. شیعر لیره‌یه و که‌س داوه‌ت ناکات، به‌لکو نه‌وه په‌خشان و فله‌سه‌فه و حکمه‌ته‌کانی ترن ناچارن رووبکه‌نه مالی نهو، واته شیعر له‌ئاوینه‌کانی تردا دهرناکه‌ویت، به‌لکو نه‌وه جنسه‌کانی ترن ده‌بیت له‌ئاوینه‌ی شیعردا دهرکه‌ون... شیعر ناتوانیت بیه‌ته شتیکی تر جیاواز له‌خوی، به‌لام ده‌توانیت یارمه‌تی هممو شته‌کان بدات، له‌شوینتی‌کدا دهرکه‌ون جیاواز له‌شوینی خویمان، ده‌توانیت دهرگای خوی تا نهو نه‌ندازیه بکاته‌وه که هممو‌مان بچینه مالی، ده‌توانیت له‌مه‌مله‌که‌تی خویدا رووبه‌ریک بو هممو شته‌کان بکاته‌وه، ده‌توانیت له‌یه‌ککاتدا نیوه‌ی له‌رژژدا بیت و نیوه‌ی له‌شهو، نیوه‌ی له‌ناو مانادا بیت و نیوه‌ی له‌ناو تاریکیه‌کانی مانادا بیت، ده‌توانیت شه‌رعیه‌ت بداته عه‌قل و شه‌رعیه‌ت بداته شیتی، شه‌رعیه‌ت بداته رۆشنی و شه‌رعیه‌ت بداته ته‌مومژ، شه‌رعیه‌ت بداته مانا رۆژانه‌کان و شه‌رعیه‌ت بداته نهو مانایانه‌ی که مانای ئیمه‌ن به‌ته‌نیا «واته مانان له‌دهره‌وه‌ی مانای ئاسایی مانا»، شه‌رعیه‌ت بداته ریسا ساده‌کانی ریزمان و شه‌رعیه‌ت بداته من و تو که هم‌میشه ده‌مانه‌ویت له‌دهره‌وه‌ی ریزماندا بین. نه‌م نازادییه موتله‌قه‌یه واده‌کات شیعر جنسیکی بی پیناسه بیت، جنسیک بیت من و تو بۆمان هه‌بیت دروستی بکه‌ینه‌وه و هم‌میشه‌ش گه‌مه‌ی تپدا بکه‌ین.

شیعر جنسیکه ده‌توانین هممو شتیکی پی به‌خشین، به‌لام ناتوانین هیچی لیستینین، بۆمان هه‌یه هممو شتیکی به‌رینه مالی و بۆمان نیبه هیچی لیبه‌هینینه دهری. به‌مانایه‌کی تر شیعر به‌رهو لای ئیمه‌ نایه‌ت، به‌لکو نه‌وه ئیمه‌ین مه‌حکومین به‌رهو رۆیشان بو مالی شیعر. نهو له‌ناو ئیمه‌دا دانانیشیت، نه‌وه ئیمه‌ین مه‌حکومین به‌دانیشان له‌مالی شیعر. که له‌شیعر دینه‌ دهره‌وه حه‌قیقه‌تیکی گه‌وره و دروشمیک و سه‌ماندنیکمان پی نیبه، که له‌شیعر دینه‌ دهره‌وه له‌شیعر زیاتر هیچی دی له‌گه‌ل خۆماندا ناهینین، شیعر جگه له‌خوی هیچ سیاسه‌ت و حکمه‌تیکی نیبه بیدات به‌جیهان. ناتوانیت هیچ حه‌قیقه‌ت و دروشمیک بو هیچ که‌س دروست بکات، پلانیکی نیبه بو هیچ شتیکی جیاواز له‌خوی، شیعر به‌لگه نیبه بو هیچ حه‌قیقه‌تیکی، وه‌ک زانست و فیکر توانای سه‌ماندن و پاساودانی هیچی نیبه، که دیتیه دهری له‌ته‌می شیعر، له‌شیعر زیاتر هیچی تر نابینیت، به‌لام نهو که‌سیش له‌مالی خوی دهرناکات، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا نه‌وه‌ی

تیبکات، بخزیته ژبانمانه‌وه گهر پيشوخت ئاماده‌گیمان بو نهو کارتیکه‌ریبه وهرنه‌گرتبیت. شیعر ناتوانیت هیچ ژبانیک داگیربکات، نه‌وکاته نه‌بیت که ژبان بریار ده‌دات بیه‌ته شیعر.

قبوولکردنی شیعر، قبوولکردنی یاسای جوړه زمانیکی دیکه و زمانی جوړه یاسایه‌کی دیکه‌شه.

شاعیر له‌وکاته‌دا که جیهانی خوی دروست ده‌کات، جیهانه‌کانی تر تیکده‌شکینیت. که جیهانی خوی دروست ده‌کات، ده‌زانیت نه‌و جیهانه‌ی نه‌و ده‌توانیت هممو جیهانه‌کان له‌خویدا موتوربه بکات، بی نه‌وه‌ی له‌هیچ جیهانیک تر موتوربه بکرت.

پاشکویه‌کی کورت

له‌نیوان شیعر و ژانره‌کانی تردا

«له‌سه‌ر رۆشنایی خۆینده‌نه‌وه‌ی فرانسیس پۆنج»دا

پۆنج شاعیره، به‌لام له‌پال شیعردا هممو شته‌کانی تریشه، نه‌مه به‌و مانایه نیبه که پۆنج له‌پال شیعردا شته‌کانی تریش دهنوسیت، نا.. به پیچه‌وانه‌وه، پۆنج له‌و ساته‌دا که شیعر دهنوسیت هممو شته‌کانی تریش دهنوسیت. واته لای پۆنج خودی شیعر خودی رهنه‌شه.. خودی شیعر خودی تپرامانی فله‌سه‌فیشه، قسه‌کردنی نه‌بستراکت و قسه‌کردنی ئاسایشه.. مه‌نتیق و نامه‌نتیقیه‌تیشه. شیعر پۆنج په‌خشانیک روتته، به‌لام له‌دوای هممو شیعریک پۆنج‌وه، قسه‌کردن له‌سه‌ر جنسی نه‌ده‌بی مانای نامینیت، پۆنج ته‌نیا گومانان له‌شیعر لا دروست ناکات، به‌لکو که شیعر پۆنج ده‌خوینینه‌وه هه‌ست ده‌که‌ین نه‌وه‌ی که دووباره پیوستی به‌پیناسه‌یه شیعر نیبه، به‌لکو په‌خشانه.. له‌م حه‌قیقه‌ته سادانه‌وه که شیعر فرانسیس پۆنج به‌سه‌رماندا ده‌یسه‌پینیت ده‌توانین له‌پپوه‌ندی شیعر و شته‌کانی تر بروانین.

شیعر هه‌رگیز پیوستی به‌پیناسه نیبه، نه‌گه‌ر هاتوو جاریکیش شیعرمان پیناسه کرد، بو نه‌وه نیبه که بیکه‌ین به‌ده‌لیل، بیکه‌ین به‌چاوساگی تیگه‌یشان، بیکه‌ین به‌ده‌روازه‌ی تیگه‌یشتنمان له‌شاعیره‌کانی تر، به‌لکو بو نه‌وه‌یه خیانه‌تی لیبکه‌ین. هممو شیعریک گه‌وره پیمان ده‌لیت شیعر نه‌وه نیبه که تیگه‌یشتووین. لیره‌وه شیعره‌کانی پۆنج تیکه‌له‌یه‌کی بی سنوره له‌هممو نه‌وشتانه‌ی که له‌سه‌ر شیعر و له‌سه‌ر شته‌کانی دیکه‌ی جیهان ده‌یزانین، نه‌وه‌ی له‌پۆنجدا ده‌خوینینه‌وه نه‌و سه‌رکیشی و «ریسک - مغامرة»-ه نیبه که شیعر له‌ناو په‌خشاندا ده‌یکات، به‌لکو نه‌و ریسکه‌یه که په‌خشان له‌ناو شیعردا ده‌یکات... به‌بروای من شیعر له‌دهره‌وه‌ی خوی زمانیکی نیبه، نه‌و مه‌مله‌که‌تیکه له‌دهره‌وه‌ی

دابه شکر دنانه وه دهژی، گهر له قوولا ییدا ته ماشاکه یین شیعر
 ئەم دابه شکر دنانه ناسیت. ئەوه ئیمه یین هه میشه له دهره وهی
 شیعر باس له وینه یه ک ده کە یین، وینه یه ک هه رکات که
 ده چیتته وه ناو شیعر ده بیتته غوبارو دهره ویتته وه.

وهک هایدگهر ده لیت شیعر «نزیکه له مائی وجوده وه»،
 لیتره وه هه موو دابه شکر دانه میتافیزیکیه گه وره کان، له سه روو
 هه موویانه وه وشه گه لی «رپکی / شیتی یان نارپکی» «مانا /
 بیتمانا» نامۆن به شیعر. «پۆنج» له قه سیده یه کی دیکه دا
 ده لیت: «وشه خودایه، من وشه م، له وشه زیاتر هیچی دی
 بوونی نییه». ئەم موتله قییه ته ی که پۆنج ده ییه خشیته وشه،
 ئەم خودا سالارییه ی پۆنج به وشه ی رهوا ده بینیت، له وه وه
 هه لئه قوولا وه که وشه جه وه ره رپکی دیاریکراوی هه یه، به لکو
 وشه میوانداری هه موو شته کان ده کات، هه موو شته کان
 ده گرتته خو ی، ئەو دهرگایه کی کراویه به سه ره بووندا، واته له
 دهره وهی کو ی ئەو ناکوکیانه ی دواتر دروست ده بیت ده ژ،
 شیعر له دهره وهی ئەو دژایه تییا نه له دایک ده بیت، هه موو
 ئەو ناکوکیانه ش دوا جار ده گه رپنه وه وه له سایه ی ده سه لاتی
 خودا وه ندانه ی ئەودا ده بنه وه به یه ک... کاتیک شاعیر ده لیت
 «له وشه زیاتر هیچی دی بوونی نییه» ئەمه مانای ئەوه نییه
 وهک فه یله سو فیکه ی ئەزمونو نگه ر یان وهک برکی ده لیت «له
 دهره وهی هه ست هیچ شتیک بوونی نییه»، به لکو مانای
 ئەوه یه له دهره وهی شیعر ماهیه ته کان ئەو ماهیه ته نین
 چاوی شیعر بیان بینیت.

شته کان که ده چنه ناو شیعر مانا کانیان ده گزرتیت، لیتره وه
 ئەوه ی له دهره وهی شیعره ئەوه نییه که له ناوه وهی شیعره...
 ته نیا ئەو شتانه ش لای شیعر بوونیان هه یه که له ناو
 شیعر دان.

نه رسیستیکی سه یره شیعر... تا سه ر ئیسقان له «خۆئه قینی
 - نرجسیه» خۆیدا نوقمه شیعر.

* * *

گهر له م سه ره تایه وه به چینه وه سه ره تای کیشه یه کی
 کۆن. ده پرسین: کی ئەمرۆ سه ره که وتوه، هیگل یا خود
 شلیگل؟ هیگل که هونه ری «به شیعریشه وه» له ناستیکی
 نزمتردا ده بینی له دین و فه لسه فه، یا خود شلیگل که باوه ری
 وابوو رۆژتیک هه موو ژانره کان له ناو شیعر دا ده وتینه وه،
 باوه ری وابوو دوا جار چاره نووسی فه لسه فه ئەوه یه له ناو
 شیعر دا بتوتیه وه.

بیتگومان شیعر نزمتر نییه له فه لسه فه، به لکو شیعر
 شتیکه دییه جیاواز له فه لسه فه... ئەو ناتوانیت خو ی
 ئەزمون بکات و ببیتته فه لسه فه، به لام ده توانیت فه لسه فه
 ناچار بکات به لاغه تیکه تر بدۆزیتته وه جیاواز له زمانی

ده چیتته مائی شیعر ده بیت یاسای جه وه ره ییا نه ی ئەو قبول
 بکات، ئەو یاسایه ی له سه ره تا وه ناومان نا یاسای
 بیتیناسه یی شیعر. سیاست له شیعر دا پیناسه کانی خو ی
 فری ده دات و ده بیتته شتیکه جیاواز له سیاست، فه لسه فه
 له شیعر دا شتیکه تره، شتیک ته واو دوور له هه موو
 پیناسه کانی فه لسه فه.

له م دیده وه سیاست، فه لسه فه، پرسیاره کانی تر ده توان
 بیتته مائی شیعر، به لام دوا جار نه سیاست ده توانیت شیعر
 بکاته که ره سه ته ی سیاست و نه فه لسه فه ده توانیت شیعر
 بکاته که ره سه ته ی فه لسه فه. ئەوه سیاست ته ده بی ببیتته
 شیعر، فه لسه فه یه ده بیت له لۆژیکه خو ی دابه زیت و بیتته ناو
 لۆژیکه پر له ئانارشییه ته شیعر... شیعر هه موو شته کان
 له سه ره نه زمی خو ی دروست ده کاته وه، هه ر شتیکه ی به ره م
 به بینیت، حه قیقه ت بیت یان خه یال، رپکی بیت یان فه وزا،
 هارمۆنییه ت بیت یان شان... دوا جار نه حه قیقه ته
 سیاستن و نه حه قیقه ته فه لسه فه ن، نه خه یالی سیاستن و
 نه خه یالی فه لسه فه ن، به لکو حه قیقه ت و خه یالی شیعر
 خۆین.

ئوه ی ده چیتته مائی شیعر ده بیت پروت بیتته وه له
 سیفه ته کانی خو ی و بیپۆشیت سیفه ته کانی شیعر... شیعر
 شته کانی دی ده کاته خو ی و خو ی نابیتته هیچ... ماهیه ته ی
 ئەو هه موو ماهیه ته کانی دی له نامیز ده گرتیت و خو ی له هیچ
 ماهیه ته تیکدا ناتوتیه وه. هه ر کاتیکه ی بیری له وه کرده وه
 ماهیه ته ی خو ی بخاته ژیر پرسیاره وه له وه ده که ویت چیتتر پتی
 بگوترتیت شیعر.

* * *

پۆنج له یه کی له قه سیده کانیاندا به رووتر له هه ر جیگایه ک
 ته عبیر له و بۆچوونانه ده کات، قه سیده که به ناو نیشانی
 «چه ند تیبینییه ک له باره ی قه سیده یه ک - له باره ی
 مالارمییه -» یه وه پۆنج ده لیت شاعیران «به هه موو نرخیک
 ئایدیاکان و به هه موو نرخیک جوانیان» قبول نییه. ئەوه ی
 گرنکه «هه لکشانی ئاره زووی ته عبیره تا ترۆپک». ئەوه ی وا
 ده کات مالارمییه لای پۆنج گرنکه بیت ئەوه یه «فیکره یه کی
 بالای له باره ی سامان و سه روه ته ی شاعیرانه وه هه یه، ئەو
 سه دا له پشت سه دا له دوا ی ئەو سامانه دهرات. ئەو
 ئاره زووی رپکی و شیتی له کهس زهوت ناکات» لیتره دا ده بیت
 پرسین ئەو سامانه چییه که شیعر هه یه ته ی؟ بۆ ئاره زووی
 رپکی و شیتی له کهس زهوت ناکات؟ رپکی یان شیتی؟
 سیسته م یا خود نارپکی؟ رپکخستن یان فه وزا؟ هه موو ئەمانه
 له ناوه وه شیعر ده یانکاته سامانی خو ی. به واتایه کی دی
 شیعر له و دیو ئەم دابه شکر دنانه وه ئیش ده کات، له پیتش ئەم

لیږده دا پټیوسسته سوودی هونهری بهرهنگار یونونه و دژ به وشه فیږببین، هونهری نهوهی ته نیا نهو شتانه بلین که خومان ده مانه ویت، هونهری توندوتیژی له گه ل وشه دا و ملکه چ پیکردنی. به کورتی دامه زانندی به لاغه ټیک، یان وردتر هه رکه س و بکه ویتته فیږبونوی هونهری دارشتنی به لاغه تی تایبه تی خوی».

له راستیدا «هونهری بهرهنگار یونونه و دژ و شه» که پونج داوای ده کات، هیچ نیبه جگه له هونهری گپرانه وهی وشه بوناو پاکیتی شیعر، گپرانه وهی وشه بوناو به لاغه تی په تی شیعر. ده بیت فیږی توندوتیژی بین له گه ل وشه دا تا به لاغه تی خوی و به لاغه تی نیمه دامه زرتیت، به لاغه ټیک که ناسه واری نهوانی تری تیدانه بیت، واته وشه کان له خویانه وه نه یه نه زمان، به لکو شیعر بیانیه ټیتته زمان. توندوتیژی له گه ل وشه دا کللی به لاغه ته. به لاغه تیش واته ملکه چ پیکردنی هه موو ماهیبه ته کان بوناو ماهیبه تی شیعر. به م مانایه ده توانم بلیم شیعر تاکه چالاکیه کی نینسانه که زمان ده گپرتته وه بوناو مندالی خوی. هه موو ژانره کانی تر زمان بهر وه پيشه وه، بهر وه پیری راده کیشن، ته نیا شیعر که زمان بهر وه دواوه، بهر وه مندالی ده گپرتته وه.

تیبینی (۱): قه سیده کانی پونج له وه ه لبرژارده یه وه وره گپراوه که هه ریه که له «گپرد هینیکه وره کاترینا شپان» له بنکه ی فیشره وه وره یانگپراوه ته وه سه رنه لمانی. پروانه لاپه ره کانی (۱۵۷، ۱۵۹، ۱۷۹).

تیبینی (۲): نهو پاشکو تایبه تیبه، وه که بابه ټیکی جیاواز نووسراوه، به لام له بهر بلاونه بونونه وهی، به هو ی نزیکیشی له مانا و رچی بابه ته که وه، به گونجاوم زانی بیتته پاشکو ی باسه که.

تیبینی (۳): هه ندی به شی که می نه م وتاره، له شیوهی کوړتیکدا له ژیر نونیشانی «شیعر له نیتوان جه پرو نازادیدا» له روژی (۲۰۰۱/۱/۶) له هو لی رو شنبیری له سلیمانی پیشکه شکراره.

خوی، تا له ریگای نهو به لاغاتوه بیتته مالی شیعر وه لویادا دانیشیت و له ژیر رو شنایی زمانی تر دا له خوی پروانیت. من پیموایه شیعر تانوه وه له هیچ شتیکدا قبول ناکات، به لکو توانای تانوه وهی هه موو شته کانی هه یه، لیږه شه وه یه له وه اوکیشه سیحراویبه ی پونج تیده گه یین که ده لیت «وشه خودایه، من وشه م، له وشه زیتر هیچی دی بونی نیبه».. خودا ونه دیتی وشه ی شیعر له وه وه هاتوه که هه موو ژانره کانی تر له خویدا کوډه کاتوه وه ماهیبه تی شیعریان پیده به خشیت. دواجار نهوهی من ده بیسم نهوه یه شلیگل به هه ننگاو ټیکی گوره له پیش هیگلته وه یه. راسته فه لسه فه له دهر وهی شیعر نامریت، به لام هه میسه هه موو خولیا یه کی ره سه نی فه لسه فه به دهر له ده سه لاتی فه یله سووفان، له ریگای رچی شاعیره وه له ناو شیعر دا ده توتته وه له نیگایه کی تر وه دروست ده بیتته وه و دووباره ماهیبه ته کانی تری ده وژرتته وه.

به مانایه کی تر شیعر نهو جنسه یه که له «جه وهه ر» دا که مترین ناسه واری جنسه کانی تر هه لده گرت.

لیږه وه نهوهی شیعر هه لده بژرتیت، نهوه یه که ده یه ویت خوی بیت، ده یه ویت که مترین بر له «نهوانی دی» له ناویدا بیت...

واته نهوه ته نیا شیعر نیبه به لاغه تی خوی له هه موو به لاغه ته کانی تر جیا ده کاتوه، نهوه شاعیره یه له ریگای به لاغه تی شیعر وه مانای خوی وه که نینسان لهوانی دی جیا ده کاتوه. نهوه شاعیره وشه ده گه یه نیته پله ناسمانی و خودا ره نگیبه که ی خوی، شاعیره «وشه» له هه موو ناسه واره کانی «دهر وهی شیعر» پاک ده کاتوه. وشه له خودا وه نابیتته وشه یه کی شیعریانه، به لکو داوای جه نگیکی دریز، داوای بهرهنگاریبه کی قول، داوای پاکسازیه کی بیره حمانه ده گه ریتته وه سه ر نهو پنته ی تیایدا له دهر وهی زمانی دابه شیبونه کان و جنسه کان و به های مو راله کان قسه ده کات.

پونج گه له ک قول ته عبیر له وه ده کات و له قه سیده ی «به لاغه ت» دا ده نو سیت:

«من بیر له وانه ده که مه وه له بهر وه رژی، خود کوژی ده که ن، له بهر نهوه ی پیمان وایه، گه له ک شتی زوری «نهوانی دی» له ناو یاندا یه.

ده توانیت پیمان بلیت: لایه نی که م له ناو تاندا که مایه تیبه که هه یه که وشه یه. ده توانیت پیمان بلیت: بن به شاعیر. نهوان وه لام ده ده نه وه و ده لیت: «به لام نهو هتا بوم ناره خسی، کاتیک ده مه ویت ته عبیر له خوم بکه م هه سته که م نهوانی دی هینشتا له ناومان. وشه کان کاملن و هه رگیز من نیم، به لکو نهوان بوناو دینه زمان.